

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 12. marca 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2011/83/EÚ – Pôsobnosť – Zmluva o službách – Článok 2 bod 6 – Zmluva o službách osobnej dopravy – Článok 3 ods. 3 písm. k) – Karta, ktorá umožňuje zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave – Internetový predaj takej karty bez informovania spotrebiteľa o práve na odstúpenie od zmluvy“

Vo veci C-583/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vyšší krajský súd Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) z 13. septembra 2018 a doručený Súdnemu dvoru 20. septembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

Verbraucherzentrale Berlin eV

proti

DB Vertrieb GmbH,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: sudcovia D. Šváby, vykonávajúci funkciu predsedu deviatej komory, K. Jürimäe a N. Piçarra (spravodajca),

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomníčka: M. Krausenböck, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. októbra 2019,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Verbraucherzentrale Berlin eV, v zastúpení: J. Hennig a J. Christ, Rechtsanwälte,
- DB Vertrieb GmbH, v zastúpení: B. Bräutigam, Rechtsanwalt,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Vláčil a S. Šindelková, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: B.-R. Killmann a C. Valero, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 bodu 6 a článku 3 ods. 3 písm. k) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi Verbraucherzentrale Berlin eV a spoločnosťou DB Vertrieb GmbH, týkajúceho sa podmienok predaja karty cez internet, ktorá držiteľovi priznáva právo na zníženie ceny pri neskoršom nákupe cestovných lístkov.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 27 a 49 smernice 2011/83 znejú takto:
  - „(27) Dopravné služby zahŕňajú osobnú dopravu a prepravu tovaru. Osobná doprava by mala byť z rozsahu pôsobnosti tejto smernice vyňatá, keďže sa na ňu už vzťahujú iné právne predpisy Únie alebo – v prípade verejnej dopravy a taxislužieb – regulácia na vnútroštátnej úrovni. Ustanovenia tejto smernice na ochranu spotrebiteľov pred neprimeranými poplatkami za použitie platobných prostriedkov alebo pred skrytými nákladmi by sa však mali vzťahovať aj na zmluvy o osobnej doprave. Pokiaľ ide o prepravu tovaru a prenájom áut, ktoré medzi služby patria, mala by sa na spotrebiteľov vzťahovať ochrana vyplývajúca z tejto smernice s výnimkou práva na odstúpenie od zmluvy.
  - ...
  - (49) Pre zmluvy uzavreté na diaľku a zmluvy uzavreté mimo prevádzkových priestorov by mali existovať určité výnimky z práva na odstúpenie od zmluvy.... Poskytnutie práva na odstúpenie od zmluvy spotrebiteľovi by ... mohlo byť nevhodné v prípade niektorých služieb, pri ktorých uzatvorenie zmluvy vedie k rezervácii určitej kapacity, v prípade ktorej by pri uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy mohol mať obchodník problémy s jej naplnením. ...“
- 4 Podľa článku 1 tejto smernice:

„Účelom tejto smernice je prispieť prostredníctvom dosiahnutia vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu aproximáciou určitých aspektov zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov týkajúcich sa zmlúv uzavretých medzi spotrebiteľmi a obchodníkmi.“

- 5 Článok 2 uvedenej smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

...

5. ‚kúpna zmluva‘ je akákoľvek zmluva, na základe ktorej obchodník prevedie alebo sa zaviazne previesť vlastníctvo tovaru na spotrebiteľa a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazne uhradiť jeho cenu, a to vrátane akejkoľvek zmluvy, ktorej predmetom je tovar aj služby;
6. zmluva o službách je akákoľvek zmluva, ktorá nie je kúpnu zmluvou a na základe ktorej obchodník poskytne alebo sa zaviazne poskytnúť spotrebiteľovi službu a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazne uhradiť jej cenu;
7. ‚zmluva uzavretá na diaľku‘ je akákoľvek zmluva uzavretá medzi obchodníkom a spotrebiteľom v rámci systému predaja alebo poskytovania služieb organizovaného na diaľku bez súčasnej fyzickej prítomnosti obchodníka a spotrebiteľa výhradne s využitím jedného alebo viacerých prostriedkov komunikácie na diaľku, a to až do uzavretia zmluvy vrátane tohto okamihu;

...“

- 6 Článok 3 smernice 2011/83 stanovuje:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na každú zmluvu uzatvorenú medzi obchodníkom a spotrebiteľom za podmienok a v rozsahu stanovenom v jej ustanoveniach. ...

...

3. Táto smernica sa nevzťahuje na zmluvy:

...

- k) o službách osobnej dopravy s výnimkou článku 8 ods. 2 a článkov 19 a 22;

...“

- 7 Článok 6 tejto smernice, nazvaný „Požiadavky na informácie v prípade zmlúv uzavretých na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov“, stanovuje:

„1. Predtým, ako sa zmluva uzavretá na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov, či akákoľvek zodpovedajúca ponuka stane pre spotrebiteľa záväznou, obchodník mu jasným a zrozumiteľným spôsobom poskytne tieto informácie:

...

- h) v prípade, že existuje právo na odstúpenie od zmluvy, podmienky, lehotu a postupy na uplatnenie tohto práva v súlade s článkom 11 ods. 1, ako aj vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy uvedený v časti B prílohy I;

...“

- 8 Článok 9 ods. 1 smernice stanovuje:

„Pokiaľ sa neuplatnia výnimky stanovené v článku 16, spotrebiteľ má 14-dňovú lehotu na odstúpenie od zmluvy uzatvorenej na diaľku alebo mimo prevádzkových priestorov bez toho, aby uviedol dôvod, ako aj bez toho, aby znášal iné náklady ako tie, ktoré sú ustanovené v článku 13 ods. 2 a článku 14.“

Nemecké právo

- 9 Ustanovenia § 312 a nasledujúce Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník) majú za cieľ prebrať smernicu 2011/83 do nemeckého práva.
- 10 Podľa § 312 Občianskeho zákonníka:
- „1. Ustanovenia kapitol 1 a 2 tohto pododdielu sa uplatňujú len na spotrebiteľské zmluvy... týkajúce sa odplatného plnenia poskytnutého obchodníkom.
2. Z ustanovení kapitol 1 a 2 tohto pododdielu sa uplatňuje len § 312a ods. 1, 3, 4 a 6 na nasledujúce zmluvy:
- ...
- (5) Zmluvy o službách osobnej dopravy“.
- 11 Ustanovenie § 312d Občianskeho zákonníka s odkazom na § 246a Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (zákon, ktorým sa zavádza Občiansky zákonník) stanovuje, že obchodník je povinný v prípade zmluvy na diaľku okrem iného informovať spotrebiteľa predtým, ako pristúpi k svojmu zmluvnému záväzku, o práve na odstúpenie od zmluvy a musí mu poskytnúť vzorový formulár na odstúpenie od zmluvy.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 DB Vertrieb, ktorá je súčasťou skupiny Deutsche Bahn AG, uvádza na trh ako sprostredkovateľ spoločnosti DB Fernverkehr AG karty „BahnCard 25“ a „BahnCard 50“. Tieto karty umožňujú ich majiteľom zníženie ceny cestovných lístkov na vlak spoločnosti DB Fernverkehr o 25 % alebo 50 %. „BahnCard 25“ si možno objednať na internete. Na internetovej stránke spoločnosti DB Vertrieb nie je uvedená žiadna informácia týkajúca sa práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy.
- 13 Verbraucherzentrale Berlin, združenie na ochranu spotrebiteľov, podalo žalobu, ktorou sa domáhalo, aby sa spoločnosti DB Vertrieb v rámci jej obchodných činností uložila povinnosť ukončiť ponúkание uvedenej karty na zľavu na jej internetovej stránke, pokiaľ pred uzavretím zmluvy neposkytne spotrebiteľovi informácie týkajúce sa jeho práva na odstúpenie od zmluvy, ako aj príslušný formulár na odstúpenie od zmluvy.
- 14 Súd prvého stupňa žalobu rozsudkom zo 6. júla 2017 zamietol. Usudzoval, že zmluva, o ktorú ide vo veci samej, predstavuje „zmluvu o službách osobnej dopravy“ v zmysle § 312 ods. 2 bodu 5 Občianskeho zákonníka, ktorým sa preberá článok 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83. Podľa týchto ustanovení je uvedená zmluva čiastočne vylúčená z pôsobnosti tejto smernice a za týchto podmienok obchodník nie je povinný informovať spotrebiteľa o práve na odstúpenie od zmluvy. Uvedený súd uviedol, že poskytovanie služby osobnej dopravy cestujúcemu predpokladá existenciu synalagmatického vzťahu s cenou zaplatenou za túto službu, pričom karta na zľavu poskytuje svojmu majiteľovi právo získať predmetné plnenie za zníženú cenu.
- 15 V odvolacom konaní vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vyšší krajský súd Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) v prvom rade uvádza, že podľa neho zmluva, o ktorú ide vo veci samej, patrí do pôsobnosti smernice 2011/83, keďže predstavuje „zmluvu o službách“ v zmysle článku 2 bodu 6 tejto smernice. S odkazom na článok 57 ods. 1 ZFEÚ sa vnútroštátny súd domnieva, že táto smernica sa vzhľadom na jej znenie a účel vzťahuje aj na služby poskytované spotrebiteľovi vo forme záväzku alebo práva, o aké ide vo veci samej, ktoré spotrebiteľovi umožňujú neskôr nadobudnúť cestovné lístky za zníženú cenu.

- 16 Tento súd ďalej pripomína, že článok 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 čiastočne vylučuje zmluvy týkajúce sa služieb osobnej dopravy z pôsobnosti tejto smernice z dôvodu – ako sa uvádza v jej odôvodnení 27 –, že tieto zmluvy sa riadia inými legislatívnymi aktmi Únie alebo vnútroštátnou právnou úpravou.
- 17 V tejto súvislosti sa vnútroštátny súd domnieva, že hoci sa zmluva, o ktorú ide vo veci samej, netýka priamo služby osobnej dopravy, ale predstavuje „rámcovú zmluvu“ umožňujúcu spotrebiteľovi získať zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave, spadá pod pojem „zmluvy o službách osobnej dopravy“ v zmysle článku 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83. Súdny dvor totiž v rozsudku z 10. marca 2005, *easyCar* (C-336/03, ďalej len „rozsudok *easyCar*“, EU:C:2005:150), vykladal extenzívne pojem „zmluvy o poskytnutí služieb... prepravy“ uvedený v článku 3 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES z 20. mája 1997 o ochrane spotrebiteľa vzhľadom na zmluvy na diaľku (Ú. v. ES L 144, 1997, s. 19; Mim. vyd. 15/003, s. 319), ktorá bola zrušená smernicou 2011/83.
- 18 Vnútroštátny súd pripúšťa, že pôsobnosť smernice 2011/83 je obmedzenejšia, pokiaľ odkazuje na pojem „zmluvy o službách osobnej dopravy“. Nič však nenasvedčuje tomu, že by normotvorca Únie chcel obmedziť pôsobnosť článku 3 ods. 3 písm. k) tejto smernice vzhľadom na pôsobnosť článku 3 ods. 2 smernice 97/7, ako ho vyložil Súdny dvor v rozsudku *easyCar*.
- 19 Vnútroštátny súd sa napokon domnieva, že skutočnosť, že podmienky týkajúce sa karty na zľavu, o ktorú ide vo veci samej, sú uvedené v cenníku a v súlade s § 12 ods. 2 prvou vetou *Allgemeines Eisenbahngesetz* (všeobecný zákon o železničiaroch) podliehajú kontrole príslušného orgánu dohľadu ako neoddeliteľná súčasť všeobecných prepravných podmienok, smeruje k vylúčeniu zmluvy dotknutej vo veci samej z pôsobnosti smernice 2011/83 v súlade s článkom 3 ods. 3 písm. k) tejto smernice. Tento typ zmluvy sa teda podľa neho riadi vnútroštátnym právom. Odôvodnenie 27 smernice totiž stanovuje, že osobná doprava má byť vyňatá z pôsobnosti smernice, pokiaľ – ako v prípade verejnej dopravy – je už upravená vnútroštátnym právom.
- 20 Za týchto podmienok *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* (Vyšší krajský súd Frankfurt nad Mohanom) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 2 bod 6 smernice [2011/83] vykladať v tom zmysle, že zahŕňa aj zmluvy, ktorými podnikateľ nie je priamo povinný poskytnúť službu, ale spotrebiteľ nadobúda právo získať zľavu v prípade služieb objednaných v budúcnosti?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Má sa výnimka z pôsobnosti smernice pre ‚zmluvy o službách osobnej dopravy‘ v článku 3 ods. 3 písm. k) smernice [2011/83] vykladať v tom zmysle, že sa použije aj na situácie, v ktorých spotrebiteľ ako protiplnenie nezíska priamo poskytnutie prepravy, ale skôr nadobudne právo získať zľavu v prípade zmlúv o preprave uzavretých v budúcnosti?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 21 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 bod 6 smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že pojem „zmluva o službách“ zahŕňa zmluvy, ktorých predmetom je poskytnutie nároku na zníženie ceny spotrebiteľovi pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave.

- 22 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pojem „zmluva o službách“ uvedená v článku 2 bode 6 tejto smernice je „akákoľvek zmluva, ktorá nie je kúpnu zmluvou a na základe ktorej obchodník poskytne alebo sa zaviazá poskytnúť spotrebiteľovi službu a spotrebiteľ uhradí alebo sa zaviazá uhradiť jej cenu“. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že tento pojem treba chápať tak, že zahŕňa všetky zmluvy, na ktoré sa nevzťahuje pojem „kúpna zmluva“.
- 23 Zmluva dotknutá vo veci samej, ktorej cieľom je poskytnúť spotrebiteľovi zníženie ceny pri neskoršom nadobudnutí cestovného lístku, sa netýka prevodu vlastníckeho práva k tovaru v zmysle článku 2 bodu 5 smernice 2011/83. Preto automaticky spadá pod pojem „zmluva o službách“ v zmysle článku 2 bodu 6 tejto smernice.
- 24 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 2 bod 6 smernice 2011/83 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zmluva o službách“ zahŕňa zmluvy, ktorých predmetom je poskytnutie nároku na zníženie ceny spotrebiteľovi pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave.

O druhej otázke

- 25 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 vykladať v tom zmysle, že zmluva, ktorej predmetom je poskytnutie nároku na zníženie ceny spotrebiteľovi pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave, patrí pod pojem „zmluva o službách osobnej dopravy“.
- 26 S cieľom odpovedať na túto otázku treba v prvom rade pripomenúť, že podľa článku 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 sa táto smernica uplatňuje len čiastočne na zmluvy týkajúce sa služieb osobnej dopravy, takže spotrebiteľia, ktorí sú zmluvnými stranami týchto zmlúv, nemajú okrem iného právo na odstúpenie od zmluvy.
- 27 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že ak sú pojmy, ktoré sa majú vykladať, uvedené v ustanovení, ktoré predstavuje výnimku zo zásady, alebo konkrétnejšie z pravidiel práva Únie zameraných na ochranu spotrebiteľov, majú sa vykladať reštriktívne (rozsudok easyCar, bod 21 a citovaná judikatúra).
- 28 V rozsahu, v akom článok 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 čiastočne vylučuje z jej pôsobnosti zmluvy o službách osobnej dopravy, sa preto má vykladať reštriktívne.
- 29 V druhom rade treba pripomenúť, že Súdny dvor rozhodol, že pojem „zmluvy o poskytnutí služieb... prepravy“ uvedený v článku 3 ods. 2 smernice 97/7 je širší než pojem „zmluvy o preprave“, ktorý sa bežne používa v právnych systémoch členských štátov. Zatiaľ čo posledný uvedený pojem sa týka výlučne prepravy cestujúcich a tovaru uskutočňovanej dopravcom, pojem „zmluvy o poskytnutí služieb... prepravy“ sa môže vzťahovať na všetky zmluvy, ktoré upravujú služby v oblasti prepravy, vrátane zmlúv, ktoré zahŕňajú činnosť, ktorá sama osebe nezahŕňa prepravu zákazníka alebo jeho tovaru, ale ktorej cieľom je umožniť zákazníkovi alebo jeho tovaru uskutočniť túto prepravu (pozri v tomto zmysle rozsudok easyCar, bod 23).
- 30 V tomto rámci sa usudzovalo, že hoci plnenie poskytnuté pri plnení zmluvy o prenájme vozidla nespočíva v činnosti premiestniť osoby z jedného miesta na druhé, jeho cieľom je poskytnúť spotrebiteľovi spôsob prepravy. Z toho vyplýva, že takáto zmluva umožňuje poskytnutie dopravného prostriedku na prepravu cestujúcich a spadá pod pojem „zmluvy o poskytnutí služieb... prepravy“ (pozri v tomto zmysle rozsudok easyCar, body 26 a 27).

- 31 Súdny dvor tiež rozhodol, že tento výklad článku 3 ods. 2 smernice 97/7 je v súlade s cieľom sledovaným touto smernicou, ktorým je ochrana záujmov spotrebiteľov používajúcich diaľkové komunikačné prostriedky, ale aj ochrana záujmov poskytovateľov určitých služieb, aby nemuseli znášať neprimerané nevýhody spojené s bezdôvodným a bezplatným zrušením vopred objednanej služby v dôsledku odstúpenia spotrebiteľa od zmluvy krátko pred stanoveným dátumom poskytnutia tejto služby (pozri v tomto zmysle rozsudok easyCar, bod 28).
- 32 Keďže ustanovenia článku 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 možno považovať za rovnocenné s ustanoveniami článku 3 ods. 2 smernice 97/7, výklad Súdneho dvora týkajúci sa týchto posledných uvedených ustanovení platí aj pre prvé z nich (pozri analogicky rozsudky z 9. marca 2017, Pula Parking, C-551/15, EU:C:2017:193, bod 31, a z 19. decembra 2019, Darie, C-592/18, EU:C:2019:1140, bod 29).
- 33 Treba preto konštatovať, že pojem „zmluva o službách osobnej dopravy“ uvedený v článku 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 nezahŕňa zmluvu, ktorej predmetom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave.
- 34 Po prvé, na rozdiel od zmluvy o prenájme vozidla, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vyhlásený rozsudok easyCar, totiž zmluva, ktorej jediným cieľom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženú cenu pri neskoršom uzatvorení zmluvy o kúpe cestovných lístkov, nemá sama osebe priamo za cieľ umožniť uskutočnenie osobnej dopravy.
- 35 Po druhé, ako uviedli všetci účastníci konania, ktorí predložili pripomienky v rámci konania, zmluva, ktorej predmetom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave, a zmluva o kúpe cestovného lístka predstavujú dve právne odlišné zmluvy, takže prvú z nich nemožno považovať za zmluvu, ktorá je neoddeliteľne spojená s druhou zmluvou. Nadobudnutie karty umožňujúcej jej držiteľovi získať zľavu z ceny pri kúpe cestovných lístkov totiž nevyhnutne neznamená neskoršie uzavretie zmluvy, ktorej predmetom je osobná doprava ako taká.
- 36 Po tretie, ako uviedla Európska komisia, existencia práva na odstúpenie od zmluvy podľa článku 9 smernice 2011/83 v nadväznosti na nadobudnutie karty umožňujúcej získať zníženie ceny pri neskoršom nákupe cestovných lístkov neznamená pre podnik zodpovedný za osobnú dopravu neprimerané ťažkosti podobné tým, ktoré sú spojené s uplatnením práva na odstúpenie od zmluvy v rámci zmluvy o prenájme vozidla, tak, ako boli identifikované v rozsudku easyCar.
- 37 Ak totiž nebol kúpený žiadny cestovný lístok za zníženú cenu, spotrebiteľ v prípade odstúpenia od zmluvy získa zaplatenú sumu zodpovedajúcu cene tejto karty a stratí nárok na zníženú cenu pri neskoršej kúpe cestovných lístkov. Okrem toho za predpokladu, že cestovný lístok by bol nadobudnutý za zníženú cenu počas lehoty na odstúpenie od zmluvy, z pripomienok predložených počas ústnej časti konania pred Súdnym dvorom vyplýva, že by bolo možné od spotrebiteľa požadovať zaplatenie rozdielu medzi cenou cestovného lístka zodpovedajúcou zníženej tarife, ktorá vyplýva z použitia karty na zľavu, a cenou tohto cestovného lístka zodpovedajúcou plnej tarife.
- 38 Z toho vyplýva, že na zmluvu, ktorej cieľom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženie ceny pri neskoršom uzavretí zmluvy o osobnej doprave, sa nevzťahuje výnimka z práva na odstúpenie od zmluvy uvedená v odôvodnení 49 smernice 2011/83, ktorá sa týka „niektorých služieb, pri ktorých uzatvorenie zmluvy vedie k rezervácii určitej kapacity, v prípade ktorej by pri uplatnení práva na odstúpenie od zmluvy mohol mať obchodník problémy s jej naplnením“.
- 39 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva, ktorej predmetom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave, nepatrí pod pojem „zmluva o službách osobnej dopravy“, a v dôsledku toho patrí do pôsobnosti tejto smernice vrátane jej ustanovení týkajúcich sa práva na odstúpenie od zmluvy.

O trovách

- 40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

1. Článok 2 bod 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „zmluva o službách“ zahŕňa zmluvy, ktorých predmetom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave.
2. Článok 3 ods. 3 písm. k) smernice 2011/83 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva, ktorej predmetom je poskytnúť spotrebiteľovi nárok na zníženie ceny pri neskoršom uzatvorení zmluvy o osobnej doprave, nepatrí pod pojem „zmluva o službách osobnej dopravy“, a v dôsledku toho patrí do pôsobnosti tejto smernice vrátane jej ustanovení týkajúcich sa práva na odstúpenie od zmluvy.

Podpisy